

Skatteministeriet

31. januar 2022
J.nr. 2022 - 844

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 238 af 14. januar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for forskellige økonomiske scenarier ved at øge fradragsmulighederne for virksomheders køb af rådgivningsbistand særligt i de første leveår? Endvidere bedes ministeren redegøre for de økonomiske konsekvenser ved at forlænge fradragsmuligheden fra 6 til 12 måneder for etableringsomkostninger, dvs. udgifter i forbindelse med etablering af virksomhed, men før virksomheden er etableret?

Svar

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan virksomhederne efter de gældende regler fradrage driftsomkostninger, dvs. udgifter, som virksomheden i årets løb har afholdt i forbindelse med at *erhverve, sikre og vedligeholde* indkomsten. Udgifter, der har til formål at tilvejebringe et nyt indkomstgrundlag, enten i form af start af en helt ny virksomhed eller ved udvidelse af en igangværende virksomhed ud over dens hidtidige rammer, har karakter af etableringsudgifter, der som udgangspunkt ikke er fradragsberettigede.

I 2017 blev der indført fradrag for lønudgifter samt erhvervsmæssige udgifter tilknyttet ansættelsesforholdet, f.eks. kontorartikler, husleje, rejseomkostninger, mv., når udgiften afholdes i forbindelse med etablering eller udvidelse af virksomheden. Der blev i den forbindelse ikke indført fradrag for udgifter til køb af ekstern rådgivningsbistand.

En udvidelse af fradragsretten til også at omfatte udgifter til eksterne rådgivere ved etablering og udvidelse af virksomhed skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et varigt mindreprovenu på ca. 250 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Dette gælder ved et fradrag lig det eksisterende for driftsudgifter mv. Ved indførelse af mindre eller større fradrag end dette, beløbsgrænser mm., vil provenueeffekten følge derefter.

Det bemærkes, at hvis et fradrag for ekstern rådgivningsbistand alene indføres i virksomheders første leveår, eller hvis der er tale om et særligt højt fradrag i de første leveår, vil der være tale om en regel, der særligt begunstiger nystartede virksomheder. Som udgangspunkt vil dette medføre, at der vil være tale om ulovlig statsstøtte. Den skitserede regel bør derfor være generel.

Det fremgår af Den Juridiske Vejledning afsnit C.C.2.2.1.7 Start af Virksomhed, at udgifter, der har karakter af sædvanlige, løbende driftsudgifter, og som afholdes i tiden umiddelbart forud for etablering af virksomheden, efter praksis er blevet anset for fradragsberettigede, hvis de ligger i en periode op til 6 måneder før virksomhedens start. Udgift til husleje for en periode, der lå mere end 6 måneder før en forretnings åbning, kunne derimod ikke trækkes fra, jf. LSRM 1975, 41 LSR.

En udvidelse, således at der gives mulighed for, at sædvanlige, løbende driftsomkostninger i en periode op til 12 måneder før virksomhedens etablering, gøres fradragsberettigede vil kræve lovgivning. Det er vurderingen, at en sådan regel vil medføre et begrænset mindreprovenu. Der foreligger dog ikke et grundlag for at kunne foretage et mere præcist skøn herfor.